

Sygn. akt II KK 262/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **Ł. P.**

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 4 lutego 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich

na korzyść oskarżonego

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt X Kz (...),

utrzymującego w mocy zarządzenie sędziego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2015 r. Ł. P. doręczono odpis wydanego w jego sprawie wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt II K (...) wraz z uzasadnieniem. W dniu 30 grudnia 2015 r. oskarżony ten złożył osobistą apelację.

Zarządzeniem upoważnionego sędziego z dnia 11 stycznia 2016 r., został on wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniesionego środka odwoławczego poprzez jego podpisanie w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia apelacji.

Przesyłkę zawierającą to wezwanie, po dwukrotnym awizowaniu, uznano za doręczoną z dniem 3 lutego 2016 r. W związku z powyższym, zarządzeniem upoważnionego sędziego z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II K (...), odmówiono przyjęcia osobistej apelacji oskarżonego wobec nieuzupełnienia w terminie wskazywanego wcześniej braku formalnego pisma.

Na zarządzenie to Ł.P. wniósł zażalenie. Po jego rozpoznaniu, Sąd Okręgowy w W., postanowieniem z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt X Kz (...), utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

Od prawomocnego postanowienia z kasacją wniesioną w całości na korzyść oskarżonego wystąpił Rzecznik Praw Obywatelskich. Zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 433 § 2 k.p.k., polegające na nierozpoznaniu zarzutu skarżącego, wskazującego, iż wywiedziona przez niego apelacja została podpisana.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację tę uznać należało za oczywiście zasadną, stąd możliwe było jej uwzględnienie na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Nie może budzić bowiem wątpliwości, że Sąd Okręgowy dopuścił się rażącego naruszenia przepisu wskazywanego w zarzucie omawianej skargi. Sąd Okręgowy, rozpoznając wskazane zażalenie Ł. P. , zobowiązany był - stosownie do art. 433 § 2 k.p.k. - odnieść się do każdego sformułowanego w nim zarzutu. W treści zażalenia oskarżony wyraźnie zaś wskazał, że podpisał wniesioną uprzednio apelację. W kwestii tej Sąd Okręgowy nie przeprowadził jednak prawidłowej kontroli odwoławczej, wskazując jedynie, że skoro Ł. P. , wezwany do uzupełnienia braku formalnego jego apelacji, nie uczynił tego w terminie, to słusznie odmówiono przyjęcia jego apelacji.

Rzecz jednak w tym, że zapoznanie się z apelacją Ł. P. wskazuje, iż zawiera ona na ostatniej stronie podpis wnoszącego ją (k. 316). Wprawdzie powyższy środek odwoławczy jest niewątpliwie mało przejrzysty oraz chaotyczny w swej konstrukcji i zawiera wklejone obrazy wcześniejszych pism oskarżonego, to jednak

mieć trzeba na uwadze okoliczność, że pochodzi on od podmiotu niefachowego. Skoro tak, to Sąd Okręgowy, rozpoznając wskazywane zażalenie, winien dochować staranności przy analizie, czy dopełnione w nim zostały wszystkie prawem przewidziane wymogi formalne. Postępując odmiennie, Sąd odwoławczy uchybił w rażący sposób przepisowi wskazanemu w zarzucie kasacji. Uchybienie to w istotny sposób wpłynęło przy tym na treść orzeczenia, skoro skutkowało utrzymaniem w mocy zarządzenia o odmowie przyjęcia osobistej apelacji oskarżonego.

Wobec oczywistej zasadności kasacji, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd ten będzie miał na uwadze wcześniejsze rozważania.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.